

Specvlvm Privilegiorum Regularivm In Commvni

Pedro <de los Angeles>

Coloniæ Agrippinæ, 1681

§. VIII. De Privilegijs confessorum regularium in ordine adsolvendum
proprijs Religiosos à casibus reservatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61715](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61715)

possunt
Religio-
si, Bullâ
Cruciata
uti ad e-
ligendû
sibi con-
fessariû.

nem Confessarii, etiam pro reserva-
tis, poterit Regularis confessarium
extraneum eligere, qui eum absolvat
secundum amplitudinem concessio-
nis; quia Pontifex non aufert à Præ-
latis regularibus potestatem, ut suis
subditis licentiam concedant utendi
Bullâ, etiam ut absolvan:ur à reserva-
tis. Sic enim verificatur quod inten-
ditur ab Urbano VIII. quod sub sint
dispositioni Prælatorum, & quod
Clemens VIII. præcepit Prælati, ut
*in usu hujus potestatis se cum suis sub-
ditis benignos, & faciles exhibeant.*
Sufficit ergo tacita eorum licentia, ut
si vel ipsi liberè, & absolurè Bullam
concedant, vel videntes eâ uti subdi-
tos taceant: quia qui tacet potens im-
pedire, & non prohibet, sanè con-
sentire videtur. Thomas Hurtado
tract. 9. cap. 4. n. 60. Henriquez *lib.*
7. cap. 22. nu. 4. Rodriguez *in Bull.*
§. 9. num. 25. conclus. 3. Hurtado de
Mendoza de Fide, *tom. 1. disp. 84. sect.*
6. §. 104. Leander *tract. 5. disp. 129.*
Candid. *tom. 2. disquisit. 24. art. 62.*
dub. 4. conclus. 8. sine. Bardi *1. p. tract.*
2. cap. 5. sect. 2. §. 5. & dicit esse pro-
babile Ludovicus à Cruce *disp. 1. cap.*
1. dub. 13. n. 1. & satis probabile, &
pium Trullench, *lib. 1. §. 7. cap. 1. dub.*
9. n. 28. ¶ Hinc fit in mea Religio-
ne, in qua adeo benignè Prælati circa
libertatem conscientie subditorum
se gerunt, ut nullis nexibus præpediti
citius à casu si fortè contingat, resur-
gant, nullum peccatum reservant;
& aliâs Bulla quotannis ab ipsis sub-
ditis conceditur, sine ulla restrictio-
ne, aut limitatione: nec unquam au-
divimus illos velle quoad articulum

istum eam coardare, nec si scirent
illa subditos uti (quod rarissimè con-
tinget, quandoquidem copiam ma-
ximam confessario: um pro Religio-
sis deputatorum in singulis Conven-
tibus habent) illos ob hanc rationem
punirent (quod nos cum essemus in
officio Provincialis, nunquam feci-
mus) sed potius illos remittere, ut
Bullâ liberè utantur, posse Religiosos
virtute illius cuilibet Sacerdoti ap-
probato sæculari, vel Religioso con-
fiteri arbitramur, qui eos à non reser-
vatis, & à reservatis Sedi Apostolicæ,
sicut & alios sæculares absolvere pos-
sunt, absolvant. Et hæc videtur mens
Prælatorum tam amplè, & liberè
Bullam concedentium.

§. VIII.

De Privilegijs confessorum regularium
in ordine ad absolvendum pro-
prios Religiosos à talibus
reservatis.

107. **D**iximus jam supra Reli-
giosos non approbato: sibi esse
suis Prælati pro confessionibus Fra-
trum audiendis (ab illis nempe Præ-
latis, ad quos secundum vel statuta,
vel consuetudinem Religionis expe-
ctat confessarios exponere, & appro-
bare, qui apud nos solùm est P. N.
Generalis, & Provincialis) etiam si
approbati sint ab Episcopo, non pos-
se nec licitè, nec validè aliorum Fra-
trum confessiones audire. Aliquan-
do autem in privilegijs pro absolu-
tione à talibus, vel talibus talibus, re-
qui-

Confes-
sariū esse
deputatū
à Præla-
tis nil al-
lud est,
quàm ab
eis esse
appro-
batū, &
expolitū.

quiritur confessarium deputatum esse à Provinciali, v. g. Cæterum non aliud intelligitur per hanc deputationem tam ad confessiones ordinarias, quàm extraordinarias, quàm quòd confessarius sit à Prælato expositus pro Religiosis confitendis, nisi alia detur in Religione consuetudo, prohibitio, aut constitutio, quæ apud nos nulla datur. Et sic ex vi privilegiorum deputationem requirantium, possunt Religiosi nostri ordinarii, vel extraordinarii pro Fratribus, aut Sororibus à Provinciali designati, absolvere illos, vel illas ab omnibus casibus in huiusmodi privilegiis concessis. Nam privilegia ista aliquid operari debent: sed si ultra deputationem generalem pro Religiosis, pro illis casibus specificè requireretur deputatio, nihil operarentur; siquidem confessarii tunc non ex privilegiis ipsis concessis, sed ex deputatione, seu commissione Prælati id efficerent, ergò, &c. Palaeus tom. 4. tract. 23. disput. unic. punct. 15. §. 4. n. 10. Rodriguez qq. regul. tom. 1. q. 62. art. 11. Cruz lib. 1. cap. 6. dub. 12. §. De dictis. Antonius à Spiritu sancto in Director. regul. tract. 1. disp. 2. num. 49. & in Direct. Confess. tom. 1. tract. 5. disp. 16. sect. 7. n. 1355. Urbanus ab Ascensione folio 298. ¶ Undè in hac parte maxime attendendum est ad regulas, constitutiones, ordinationes, consuetudines singularum Religionum. An nimirum usus privilegiorum, quem infra adducemus, ipsis impediatur, vel limitetur? Prælati namque subditis usum privilegiorum valent impedire: nam

licet sint concessionem Pontificiam, quæ non videbantur infringi posse ab inferioribus, cum sint primò, & per se Religioni concessa, ea restringere quoad usum possunt Prælati, prout ipsis expediens videbitur: quod Bullarum privilegiis multoies ipsis concessum est. Ita concessit Julius II. Bulla 16. & Pius V. Bulla 13. Predicatoribus. Leo X. Bulla 24. pro Minoribus. Sixtus IV. in Mar. magn. Carmelit. Clemens VIII. & Urbanus VIII. privilegiis supra num. 101. relatis. Unusquisque ad statuta, & ordinationes suorum Prælatorum attendat, quia modum in suo Ordine præscriptum omninò servare debet, & secundum illum, & non aliter potest privilegiis uti. Lezana tom. 1. cap. 18. n. 26. & 27. & cap. 19. num. 12. 29. & 41. Suarez tom. 4. tract. 10. de relig. lib. 9. cap. 2. Pellizzar. tom. 2. tract. 8. cap. 2. nu. 85. Joannes à Cruce supra dub. 13. conclus. 2.

108. Cæterum hoc ipso, quòd Religiosi virtute privilegiorum possint absolvere à reservatis Papæ, multò magis possunt à reservatis à suis Prælatis, nisi aliàs de hoc daretur prohibitio Prælatorum in contrariū, quæ ferè semper datur, ubi reservati inveniuntur; siquidem ad minus in ipsa reservatione, & aliis prudentibus statutis, hæc facultas ab inferiori adimitur, & superiori reservatur. In mea autem Religione nullus à Prælatis casus reservatus datur, nullaque ex legibus prohibitio, aut consuetudo, quæ restringat facultatem confessorum, ut omnibus in jure, aut

Qui possunt à reservatis Pontifici absolvere, possunt etiam à reservatis Prælatis.

privilegiis concessis facultatibus utantur. *Deus nobis hac otia fecit.* Idem omnibus privilegiis infra adducendis uti libere possunt, & etiam Confessarii aliorum Ordinum, in quibus hoc nec ex legibus, Prælatorum ordinationibus, aut consuetudine non limitatur. Et cum hac limitatione semper intelligenda sunt omnia, quæ infra dicemus. ¶ Et ne multiplicatione terminorum materia hæc fusius, quam par est, extendatur: Supponendum est ab omnibus casibus, censuris, & pœnis, à quibus dicemus posse confessarios religiosos, alios sui Ordinis Religiosos absolvere, posse etiam Novitios, & moxingressuros Religionem, Donatos, & famulos, commensales, qui omnes nomine Religiosorum quoad favorabilia veniunt, & Religionis privilegiis omnibus, quoad hoc fungi valent.

Ab omnibus casibus, à quibus possunt Episcopi, possunt regulares confessarii suos Religiosos absolvere.

109. In primis possunt Confessarii regulares ab omnibus casibus à jure, vel ab homine Episcopis reservatis suos Religiosos absolvere: & sic ab omnibus illis, quos jure ordinatio possunt Episcopi, si à jure sint ipsis commissi, si ab eis in specie reservati: & hoc toties, quoties, ex privilegio Bullæ Sixti IV. quod refert Peyrin. *tom. 1. privileg. ad cor. sit.* 2. *Sixti IV. §. 4.* Qualiter de reservatis ab Episcopis hoc intelligendum sit, diximus supra. Ex quo fit, quod, cum omnes casus Bullæ Cœnæ, si sint occulti, excepti à hæresi, sint Episcopales, à jure Concilii Tridentini ipsi concessi, ab his omnibus virtute hujus privilegii toties quoties absolvere valent, ut in simili diximus

tom. 1. tract. 10. de censuris cap. 2. n. 8. ¶ Possunt etiam toties, quoties ab omnibus casibus, censuris, & pœnis, etiam publicis, etiam Sedi Apostolicæ reservatis, suos Religiosos absolvere, exceptis his, quæ in Bulla Cœnæ continentur ex privilegio Pauli III. pro Jesuitis, quod refert Lezana *tom. 3. verb. Confessor. num. 11.* & ex alio Sixti IV. pro Monialibus S. Claræ, quod affert Rodriguez in Bullar. *fol. 239. num. 44.* quibus confessarii nostri perfruuntur ob Bullam Clementis VIII. nobis concessam, quæ habetur in *Compendio Ordinis. fol. 124. num. 2.* Quæ omnia privilegia, indulta, facultates cæteris Ordinibus, Congregationibus &c. concessa, nobis ex certa scientia, motu proprio, & de plenitudine potestatis impendit: & etiam omnes, qui communicationis habent privilegium, hoc uti valent; nisi, ut diximus, speciale habeant statutum in contrarium; quod apud nos minimè datur, Lezana *supra* Quintanadueñas *tract. 3. singul. 19. num. 3.* Portel. in *dubio regul. verbo confessor. erga Fratres. num. 7.* Martinus à S. Joseph *fol. 588. nu. 8.* Antonius à Spiritu sancto *utroque loco cit. in Director. regul. nu. 31. in Director. Confess. n. 1347.*

110. Deinde deputati à Generali, vel Provinciali pro confessionibus Religiosorum, possunt toties, quoties illos absolvere, ab omnibus casibus Pontifici reservatis, etiam publicis, exceptis hæreticis relapsis, schismaticis, Apostolicarum litterarum falsariis, & ad infideles prohibita deferentes. Ita concessit Sixtus IV. in

Mari

Mari magn. Carmelitar. §. 26. confirmans aliā Bullam Eugenii IV. quam postea ipse Sixtus IV. extendit ad Moniales. Videatur *Lezana tom. 5. ad Mare magn. Carmelitar. §. 62. n. 369.* Unde ex vi hujus indulti possunt ab aliis casibus Bullæ Cœnæ absolvere, his exceptis: quia exceptio firmat regulam in contrarium; quod aliqui immetitō negant: quia dicunt quotannis in Bulla Cœnæ revocantur omnia privilegia in contrarium, non advertentes revocationem Bullæ Cœnæ solum tollere privilegia Regularium quoad absolutionem secularium, non Religiosorum, de quibus modò loquimur, ut bene advertit Peyrin, in *additam. ad constit. 4. Sixti IV. nu. 16.* citans Peregrinum, Naldum, & Molfesum. Unde refert N. Antonius à Spiritu sancto in *Director. Regul. disp. 2. sect. 1. num. 47.* posse ex vi hujus indulti absolvere ab hæresi, si non sit in eam relapsus; quia Pontifex solum excipit in hæresim relapsi.

Alia circa idem concessiones Pontificie refertur. **III.** Possunt insuper Religiosi semel in vita eligere confessorem, ex approbatis à Prælati, qui eos ab omnibus casibus, nullo excepto, plenarie absolvat. Ita Sixtus IV. in Bulla Minoribus concessa, quam refert *Lezana tom. 1. cap. 19. n. 17.* & Gregorius IX. Bulla 17. Leo X. aliā Bulla Religiosis de Veles concessa, prout refert Joannes à Cruce lib. 1. cap. 6. dub. 13. Idem concessit Eugenius IV. Bulla 1. apud Rodriguez in *Bullar. & Innocentius VIII. aliā Bulla*, quam adducit *Lezana tom. 5. in Mari magn. Servitarum, fol. 996. ad §. 53.* quibus conceditur eligere posse confesso-

rem, qui eos semel in vita absolvat ab omnibus casibus, & censuris, etiam ab illis, propter quæ Sedes Apostolica consulenda esset, nullo excepto. Et cum neque excipiant casum aliquem Bullæ Cœnæ, nec relapsum in hæresim, qui erat unus ex quatuor, propter quos Sedes Apostolica consulenda esset; sequitur neque hunc excludere. Pellizzar. *tom. 2. cap. 2. sect. 1. n. 84.* Bruno Cassaing. *tract. 5. cap. 4. propos. 2.* Cruz loco citato. Bauni de *Pœnit. tract. 4. quest. 8. dub. 1. littera E.* Antonius à Spiritu sancto in *Director. confessar. num. 1349.* Deinde quater in vita eligere possunt ex confessariis approbatis à suis Prælati, qui eos plenissime absolvat, ut concessit Paulus III. Bulla 6. adducta à Magist. Joanne à Cruce supra, & Leo X. vivæ vocis oraculo concessit Monialibus S. Claræ, ut quater in anno eligerent confessorem ejusdem Ordinis, qui eadem plenitudine eas absolvat, ac facere posset Summus Pontifex, si ibi adesset: quod licet fuerit oraculum, fuit ante Gregorium XV. & Urbanum VIII. & sic per novas Bullas confirmatum, juxta dicta hoc tractatu, cap. 2. num. 61. Sic Cruz, B. uno loco citat. Antonius à Spiritu sancto in *Director. Regul. nu. 35. & 36.* & in *Director. Confess. nu. 1350.* Porrel. *nu. 15.* Rodriguez *tom. 1. quest. 62. art. 12.* Possunt etiam Religiosi in omnibus festivitibus Domini Sabahor, & B. V. & Fundatoris, qui apud nos est S. P. N. Elias, & omnium Sanctorum, eligere Confessarium, qui eos plenissime absolvat. Ita concessit Leo X. Bulla 46.

Iiii 2

Mo.

Monialibus S. Clarae, & pro die S. Catharinae, quo loco apud nos est S. M. N. Theresiae. Idem concessit idem Leo X. Bulla 20. apud Rodriguez in Bullar. fol. 306. & Pellizzar. tract. 8. c. 2. n. 48. Ancillis beatae Mariae Virginis, addens praeter dicta, festum S. Petri, & Pauli, & per totam Hebdomadam Sanctam.

Concessio amplissima pro periculo mortis,

112. Denique pro periculo mortis concessit Innocentius VIII. ut possent Religiosi eligere confessorem approbatum à suis Praelatis, qui eos ab omnibus censuris, & casibus, nullo excepto, absolveret cum omni moda auctoritate, ac si ibi Summus Pontifex praesens adesset. Ceterum quia hoc fuit oraculum, accipe aliud Bullatum privilegium ejusdem Innocentii VIII. ejusdem tenoris, quod refert Rodriguez tom. 1. quest. 62. art. 6. & aliud similiter Bullatum Sixti IV. Bulla 45. quod refert Pellizzar. sect. 1. n. 84. qua concedit, ut in articulo mortis eligerent sibi quemcumque confessorum tam regularem, quam saecularem, qui ab omnibus casibus eos absolveret, nullo excepto, & concederet illis S. Jubileum, seu omnes, & singulas indulgentias, quae per omnes Romanos Pontifices praedecessores Sixti IV. concessae fuerunt Christi fidelibus personaliter cum ius Romam anno Jubilei, & visitantibus Ecclesias ad hoc determinatas. ¶ Ceterum licet haec Indulgentia pro vero mortis articulo reservetur, absolutio tamen ab omnibus reservatis statim effectum for-

titur. Et sic absolutus à reservatis à Pontifice, vel à religione, non teneatur postea recurrere ad Praelatum: in quo differt ille, qui in casu dicto, virtute alicujus privilegii absolvitur, ab eo, qui solum cum Sacerdote simplici ratione necessitatis à reservatis absolvitur: quod hic postea coram Superiori comparere teneretur, & cum hoc onere absolutionem debet accipere; ille minimè: aliàs nihil operaretur privilegium, ut diximus tom. 2. tract. 10. cap. 2. & in praesenti tenent Lezana tom. 1. cap. 19. num. 28. Antonius à Spiritu sancto in Director. regul. n. 51. Fragofo 2. p. lib. 11. disp. 24. §. 15. num. 7. Palauus supra punct. 15. §. 4. nu. 7. ¶ Sed licet in dictis privilegiis aliquando periculum, aliquando articulus mortis ponatur, pro eodem accipitur in praesenti. Unde probabile periculum mortis sufficere ad illis utendum: quia licet voces articulus, & periculum mortis in rigore significationis diversae sint, ex usu tamen Ecclesiastico, in praesenti materia pro eodem usurpatur. Ut constat ex cap. Si quis suadente, 17. quest. 4. Cap. Eos, qui de sententia excommunicationis, in 6. docet Gloss. in cap. Pastoralis, de officio ordinandorum, Granados de Penit. tract. 10. disp. 4. sect. 2. n. 10. Suarez disp. 26. sect. 4. n. 43. Aversa quest. 16. de ministris Sacrament. Penit. Diana 3. par. tract. 4. resolut. 71. & 5. part. tract. 7. resolut. 59. Sanchez lib. 22. in Decalog. c. 13. n. 1. Leander tract. 5. de Penit. disp. 11. 7. 17. & alii apud ipsos.